

Η ΗΜΕΡΑ

Ο ΑΝΔΡΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ!



© Γκάρι Κούτσερ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ κομμάτι αμφιβολία, ότι ο άνδρας υπήρξε εκείνος που εκέδισε πιο πολύ από τον κινηματογράφο. Μην σας φαίνεται καθόλου παράξενο αυτό. Θα σας το αποδείξω τετραγωνικά.

Από τί εξαρτάται, πράγματι, το γόητρον του καλλιτέχνη; Από το καμμόν. Είναι λοιπόν πολύ εύκολο να βεβαιωθείτε ότι, μέσα στις αίθουσες των κινηματογράφων, το γυναικείο κοινόν είναι όχι μόνον το πολυαριθμότερο, αλλά συγχρόνως και εκείνο που συγκινείται πιο πολύ, άκοιμη και με το παραμικρό. Έάν μπορούσε να γίνει μία ακριβής στατιστική, θα απέδεικνε άσφαλως ότι οι γυναίκες πηγαίνουν πιο συχνά από τους άνδρες στον κινηματογράφο. Γνωρίζω πολλές νέες που είνε τρελά ερωτευμένες με τον Κλάρκ Γκέμπλ, τον Γκάρι Κούτσερ ή τον Ρίτσαρντ Βίλμ και που θα ήσαν έτοιμες να φύλουν άκοιμη και το χωμα, πάνω στο όποιον πατούν. Δεν γνωρίζω όμως κανέναν άνδρα που να είνε πρόθυμος να γονατίσει άπαιτος στη Σιμόνη Σιμόν, ποιήτρια, ίσως, του άρεσει πολύ να την βλέπει πάνω στην οδόνη. Ποτέ ή δέη Γκρέτα ή ή Μάρλεν Νιτρζχι δεν θα μπορούσαν να προκαλέσουν το θυμικόν εκείνου παραλήρημα που παρετηρήθη, έξαφνα, στον θάνατο του Βαλεντίνο. Αυτό συμβαίνει γιατί ο άνδρας είνε πιο ρεαλιστής από την γυναίκα στα ζητήματα του έρωτος. Και ή πιο σαγηνευτική καλλιτέχνης, άκοιμη και όταν τον συνταράσσει βαθύτατα ένα την κυνταξία, δεν είνε γι' αυτόν παρά ένα πλασματικόν όν, μιο κινουμένη εικόνα πάνω στην οδόνη. Ξέρει ότι δεν μπορεί να την φθάσει και παύει να την σκέπτεται εύθις ως έσπανάγη το φως και μάλιστα προσητέρα, προς όφελος της γυναίκας που κάθεται στο γειτονικό καθίσμα.

Μόνον μια μικρή μειωτηρία όνειροπόλων και μυστικοπαθών άνδρων μπορεί γ' άγαπάη μια μακρυνή εικόνα! Άλλ' αυτό φαίνεται πολύ φυσικό στη μεγάλη πλειοψηφία των γυναικών. Πρώτα-πρώτα στις πολύ νέες ή πολύ γρηές γυναίκες, που εγνωρίσαν τον έρωτα μόνον από τη φιλολογία ή τον κινηματογράφο. Έπειτα στις γυναίκες που ο έρως τις έχει απογοητεύσει και που βρίσκουν στο νεαρό πρωταγωνιστή όλα όσα λείπουν από το άνδρα τους... Ο άνδρας, τόναντον σκέπτεται, ότι «αδελφόνισσα» που δάν την εγγίζει το χέρι, είνε μόνον όνειρο». Αντιθέτως ή γυναίκα σκέπτεται πολύ συχνά, ότι «αδελφόνισσα» που δάν το φθάνει το χέρι είνε εύτυχια...»

Γι' αυτό άσχετως ύποστηρίζω, ότι ο άνδρας εκέδισε από τον κινηματογράφο πολύ περισσότερη αίγλη και γοητεία, πολύ περισσότερο «έξ-άπλη», με μια λέξη, από τη γυναίκα.

Ένας άνδρας λέγει για μια ήθοποιό: «Είνε ώραία... παίζει καλά... μου

άρεσει...». Αυτό είνε όλο. Αντίθετος μια γυναίκα λέγει: «Τόν λατρεύω!». Κι' αυτό είνε αλήθεια.

Ο άνδρας είνε ο βασιλεύς του κινηματογράφου. Άν ήσουν παραγωγός κινηματογραφικών ταινιών και ήθελα να έχω καλές εισπραξίες, θα ενδιαφερόμουν περισσότερο για τον «έξον πρεμιέ». Άς έχει μαζί του όλες τις γυναίκες και όλα θα πάνε καλά!

Η γυναίκα, άθεράπευτα ρομαντική όπως είνε, είνε μια πρώτης τάξεως λεία για τον ήρωα του κινηματογράφου. Παίρνει για λογαριασμό της τα καυκάσια, τις ματιές, τα λόγια... και τα φιλήματα που δίδονται πάνω στην οδόνη. Μετά την λέξη «Τέλος» εγκαταλείπει την σάλα άδόνη σε έκστασι. Και συχνά βλέπει με άπογοήτευσι τους άνδρες που την περιστοιχίζουν και μάλιστα εκείνους που την συνοδεύουν.

Υπάρχουν σέξουοι που ζηλεύουν για τη συμπάθεια που οι γυναίκες τους δείχνουν προς ώριμμένον ήθοποιό. Δεν έχουν έντελώς άδικο, γιατί πραγμα-



Ο Κλάρκ Γκέμπλ, από τις μεγαλύτερες άπογοήσεις που ανέδειξε ο κινηματογράφος.

τικά ή γυναίκα τους είνε άπιστος, τουλάχιστον νεσερός. Θέλετε ένα παράδειγμα;

Η κυρία Χ. φεύγει μαζί με τον σέξουό της από τον κινηματογράφο όπου είνε τον Ουίλλιαμ Πάουελ ή τον Σάμ Μπουαγιέ σ' ένα καινούργιο έργο των. Σαβντιά, ο κ. Χ. λέγει δυνατά:

— Ο καιρός εκρήκωσε. Δεν έπρεπε να βγάλω τη φανέλλα μου!

Η γυναίκα του άναταράσσεται. Βλέπει έσφηνά τον άνδρα της όπως είνε, ένα κοινόν άνθρωπο, που φορεί φανέλλα γιατί φοβάται τα ρεύματα, ενώ ο «άλλος»—του κινηματογράφου—δεν φοβάται ούτε τις σφαίρες, ούτε τα θηρία της ζούγκλας! Τί τα θέλετε; Πέφτει από πολύ ψηλά και του άπαντθ θυμωμένη:

— Άφροέ με ήσυχη!

Θά μου πείτε όμως, ότι ή κυρία Χ. είνε άνόστη. Οι ήρωες που θαμμάζει τόσο είνε ίσως πιο γελοίοι και πιο δειλοί από τον σέξουό της.

Σήφονοι! Άλλά δεν γνωρίζει και δεν άγαπά παρά την εμφάνισι των μόνον. Ο σέξουός της αντί να παραπονηται, λοιπόν, θα έκανε καλύτερα να φροντίση να πληρώση αυτή την εμφάνισι που τόσο άρέσει στη γυναίκα του...

Ο κινηματογράφος έχει μια τεραστία έπιρροή πάνω στη φυσική διάπλασι και στο ντύσιμο. Ο Ροδόλφος Βαλεντίνο, το μεγάλο είδωλο των γυναικών, υπήρξε εκείνος που έλανάσισε την μόδα των κολλημένων μαλλιών και των μικρών «ταυτοτήτων» του χεριού. Σήμερα είνε πιο πολύ της μόδας το είδος «σπόρ» του Κλάρκ Γκέμπλ ή του Γκάρι Κούτσερ.

Όσοσδήποτε, ή έπιρροή αυτή του κινηματογράφου, παρά τις κάποιες υπερβολές της, είνε ευεργετική. Ο νέος της εποχής μας, για να παραμείνη νέος και σβέλτος, κάνει σπόρ. Χάρης στην έπιρραση του κινηματογράφου, εγκατέλειπε και το γυναικρινό σκούφο και τα μακρά ντυτικά, που θα έφαινοντο σήμερα γελοία. Θά μπορούσε να ελπή κανείς, ότι πριν από τον κινηματογράφο ο άνδρας παραμελούσε τον εαυτό του. Άλλά μια μέρα εμφανίσθηκε έμπρός του ένας αντίπαλος και μάλιστα ένας αντίπαλος άσυναγκόνιστος: ο ξέν πρεμιέ του κινηματογράφου, ώραιος, γοητευτικός, έλποτικός, ρομαντικός, που έκανε θραυσι στις γυναικείες καρδιές. Άπό τότε εγεννήθηκε μια άμμιλα, ένας συναγωνισμός...

Ο άνδρας έως πρό δλίγου άκόμη ήταν ένας παραγωγισμένος. Ντεσπότην άλλος τε να φαίνεται ώραιος ή χαριτωμένος. Συγκατετίθετο πρόθυμα να είνε το «άσχημον φύλον» ή γυναίκα το παρεδέχετο, γιατί εύρισκε αυτή την άσχημιά άναπόφευκτη. Χωρίς τον κινηματογράφο, οι άνδρες δεν θα ήσαν άσφαλως εκείνο που είνε σήμερα...

MIREILLE BROCEY



ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
ΡΑΧΜΑΙ 2

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

ΤΟ ΝΕΟ ΜΑΣ ΒΙΒΛΙΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ GASTON ΚΑΙ ANDRE DURVILLE

«ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΞΕΡΟΜΕ ΝΑ ΜΕ ΓΛΩΣΣΩΜΕ ΤΑ ΓΟΥΡΟΥΝ ΠΟΥΛΑ ΑΙΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ».

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ μας δίνει πάντοτε εξαιρετική προσοχή στην αγωγή των βιβλίων του για την άσκηση του παιδιού, για την υγεία και τη σωστή σωματική του διαπαιδαγγωγή. Έως σήμερα ακούσαμε τις γνώμες του δόκτορος Βιέρ-μπεργκ και του Β. Πασί. Σήμερα παρουσιάζουμε δύο νέες ιατρικές προσωπικότητες που θα μας πουν τις πιο βαθιές αλήθειες με τον τερπνότερο τρόπο. Κυρίως θα μας δώσουν τον μηχανισμό των κινήσεων άσκησης που πρέπει να εκτελούν τα παιδιά μας για να γίνουν υγιή και ρωμαλέα.

Επί αναρίθμητες χιλιαετίδες ο άνθρωπος δοκονοούσε τα παιδιά του αναγκάζοντάς τα να ζουν μια ζωή μισητή και αποκαταρριμμένη από την φύση.

Επί αιώνες κατέστησαν ραχτικά τα παιδιά, τρέποντάς τα πολύ και άσχημα, πνύνοντας την άσπλητη του σωματός των μέσα σε ρούχα ζεστά και χονδρά. Έκοφαν τους μπε-μπεδες, έμποδίζαν τα πιο μεγάλα παιδιά να κινηθούν με την ελεύθερη ιδέα της κίνησης.

Δεν είναι πολλά χρόνια ακόμη (σε τέτοιο κατάντημα βρισκόταν η ανθρωπότητα) που οι γονείς δεν βλέπανε ποτέ τα μεγαλύτερα παιδιά τους γυμνά. Συχνά ο γιατρός τους διασκεύαζε ότι ο δεκαετής ή δεκαοκτατής γιος τους ήταν καμπούρης. Ποτέ δεν τους περνούσε από τον νου να εξετάσουν την άνοτητα των παιδιών τους και να δουν εάν είναι σωστή.

Αποφασίζοντας ελεύθερη δυστυχία να βλέπω τα παιδιά κλεισμένα μέσα σε ανθυγιεινά δόξακια, να σπάζουν σε σπασί, να γυμνάζονται, μια φορά την εβδομάδα με τις κλειστές μοιρές ποδιών.

Σήμερα οι άνθρωποι αποποιούνται προλήψεις αιώνων. Γνωρίζουν ότι η υγεία και η δύναμη των παιδιών τους είναι δικαίωμα, μεγαλύτερο τα παιδιά μας με τις νέες με-θόδους της ανθρωπότητας, οι καλύτερες.

Αλλά θα τους δώση το δικαίωμα παρά-στην, τον ενεργητικό χαρακτήρα, την δύναμη, την πραγματικότητα, την αρμο-νία, την ελευθερία.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΕ ΔΥΝΑΤΑ ΚΑΙ ΕΥΧΑΙΡΕΤΑ.

Δεν υπάρχει ωραιότερη καθήκον από το να φτιάχνει τον νέο, χωρίς σε μια λογική και μεθοδική επιστροφή προς την φύση, ένα υγιές, α-ριστό, καλύτε-ρα σκεπτόμενο, βελτιωμένο, αλ-σθητικό παιδί.

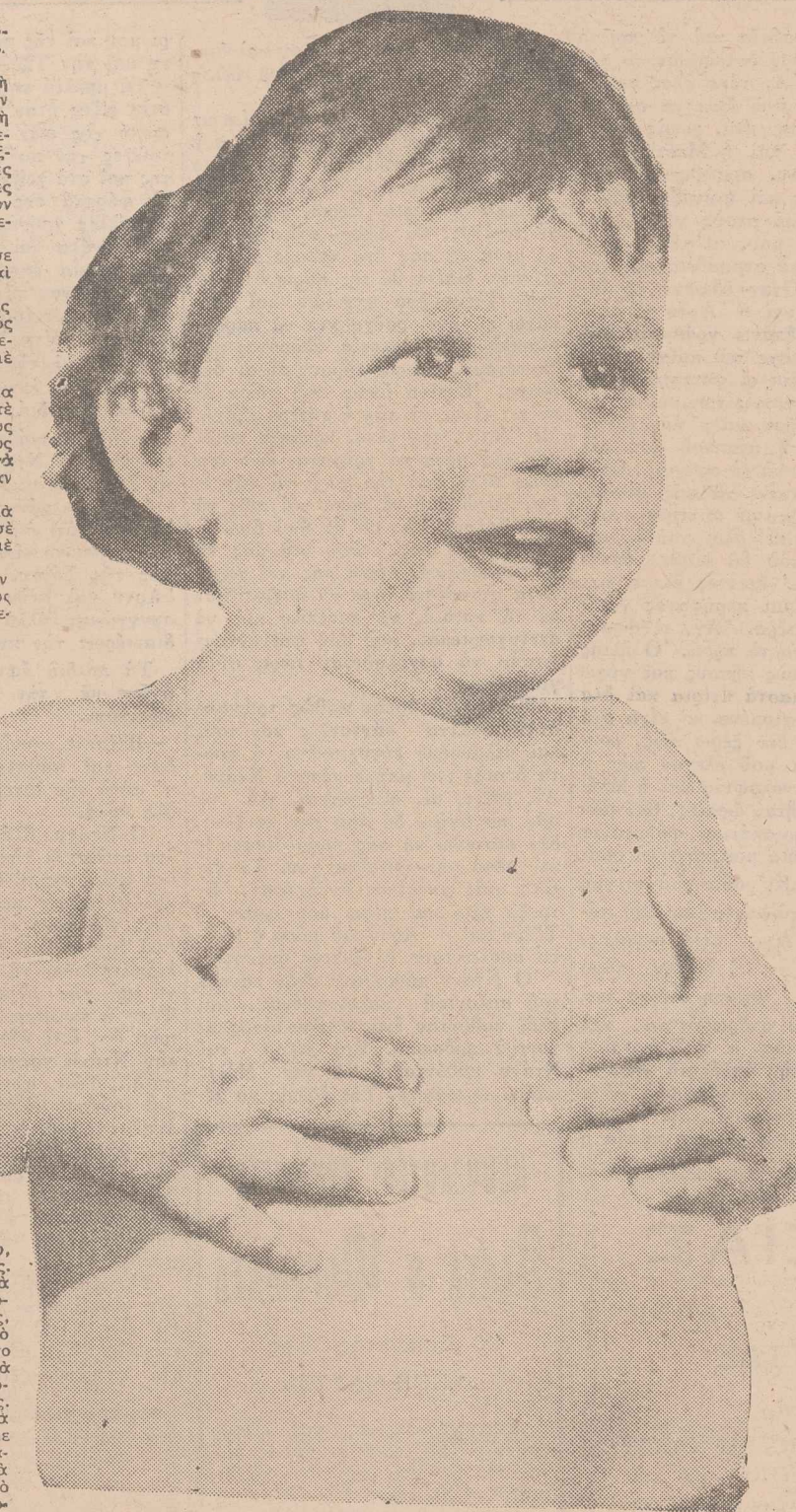
Μεγάλος όμως είναι ακόμα ο προσημασμός του να αναδιοργανώ-ση τα μικρά, να τους δώση το δικαίωμα του να κινούνται με την φύση, να γίνουν υγιή και ευεξίας.

Το παιδί ελ-πει και πε-ρισσότερο από τους ίδιους. Είναι το παρλόν, ένα το κεφάλαιο της υγείας.

Μεσα στα μάτια του, μέσα στις κινήσεις του, έπανεξή ο αεραςτός πρόγονος έπανεξή ο ίδιος ο έαυτός μας.

Το παιδί είναι ακόμη το μέλλον. Μέσα του βλέπουμε να αναπτύσσονται οι δυνατότητες που για μας σταθούν άκαρ-πες. Ο έγκερσμός των είναι η συνέχεια της δημιουργίας, είναι η συνέχεια του έργου που έμεις άρχισαμε, είναι το μέλλον. Μπορεί ακόμα να φερθεί για την μετέ βίαστη ζωή, ποιος μπορεί όμως να πη πως δεν έκανε μέσα στα παιδιά του; Αλλά μόνη η βελούπιση φέρνει για να έρ-γασθούμε για τις ανάγκες του άσχημου ή του σπασί.

Για να γίνουν τα παιδιά μας λιγότερο άσχημα, για να αποδώσουν, να δημιουργήσουν καλύτερα, άς τα κάνουμε δυνατά. Έμεις δημιουργούμε δυνατά μέσα έποχης που με-τέβλεπε σε μικρή άναυδία. Η φυσική άσκησή έδωε να άσκησιν τον κόσμο. Θά στομασθή την άναυδία από τον ναυαγό κατήφορο, θά άναυδία τον κακό ένοου.



μενο πολιτισμό. Οι γενιές που έρχονται σήμερα καταλαβαί-νουν την αξία του σώματος και θα αναδιοργανώσουν την δια-παιδαγγωγή του ανθρώπου σε βάσεις στερεότερες.

Για να ζήση η ανθρωπότητα πρέπει να περάση από. Καλλι-έργοντας το παιδικό σώμα, προετοιμάμε τους την άνο-φία και την υγεία του έρπου.

Είναι όμως τόσο εύκολο να κάνουμε γερά τα παιδιά μας; Θα μπορούσε κανείς να ισχυρισθί πως είναι εύκολώ-τερο στα λόγια παρά στην πραγματικότητα.

Και όμως όλος ο κόσμος θέλει γερά παιδιά. Η μη-τέρα δεν παύει παρά την υγεία του παιδιού της. Η κοινο-νία το ίδιο, και όμως χιλιάδες παιδιά πεθαίνουν άδικα, χιλιάδες παιδιά φωτοούν, θλιβερά όμοια της ανθρω-πίνης μιάρας.

Ενώ τα μικρά των ζώων έμουν τους άναπτύσσονται, χωρίς έπισημες και ύπαιτοια, τα παιδιά μας πεθαίνουν, μολόνονται, άρρωστούν για τα τέτοια.

Είναι βέβαιον πως τα μικρά μας, όπως φέρουν με την γέννηση των τις καλές ιδιότητες των προγόνων και της αν-θρωπότητας, φέρουν έπίσης τα βάρη άτακτοιας μας, τα άπολεσώματα των σφαλμάτων άπέναντι στους φυσικούς νόμους της υπερκοσμούς μας, του κακού ένο-μένου πολιτισμού μας.

Το κληρονομικό φορτίο, λοιπόν, φέρνει για να έλξη-ση την φοβή παιδική έκταση; Όχι.

Η άπαιτητική μας πείρα μας έχει άποδειξει πως άκό-μη και άτα άσθενή και γονείς γεννούντα παιδιά που μπο-ρούν κάλλιστα να ζήσουν άρωστικά. Ήτλησαν, άτι, καλό έκλεινε ο όργανισμός από τον όποιον προήλθαν. Η φύσις είναι πάντοτε στα άναυδία της άτι καλό έχει. Η ένω-σις δύο κατάρων σε ένα, είναι πάντοτε άτία άναυδη-σας. Μεταξύ της άρρωστης μάντης και του παιδιού που φορμάρεται, δημιουργείται ένα φίλτρο που προστατεύει το τελευταίο.

Τα κατάρων ζώα άφώλιστα μέσα άκαταλόγητης άν-τιλήψης, περί όντας, και άναυδία, αυτά περισσότερο από την κληρονομικότητα άναυδίζουν το παιδί.

Κι είναι τόσο άλβεια αυτό, που άρκει να πώη η κακή άτή ζωή για να άητε ως άκ μαγείας να άναυδ-κωνται τα μικρά.

Μία σωστή διατροφή, μία περιοδική άναπροσάρμογή προς τα στοιχεία της φύσεως (άέρα, ήλιο, νερό, κίνησις) κάνουν πολύ γρήγορα να υγιή τις ζωές, να υγιή χυμώ-μεσα στις έλξεις. Η χλωμάδα άποχαιρεί, το χαμόγελο παίρνει την θέση των νευρικών κρίσεων, η αίσιοσάς γί-νεται το νέο κατεύθυντήριο άστρο προς την έύση.

Σαν να λέμε, για να ζήση και να προήξη το παιδί, φτάνει να μην το άολορονήση.

Εάν συχνά τα παιδιά μας είναι τόσο άλβια και ά-σθενή, είναι γιατί δεν έδωμε τους στοιχειώδεις κανόνες της ζωής, είναι γιατί άγνοούμε τις φυσικές τους άνάγκες.

Τους καταστρέφουμε τον ρυθμό τους, τους φέρουμε τις δυ-νάμεις τους, τα άρρωστοίμε έπεί την νοσηρή έθνη προση-μας. Ποιος έπερχος μίτερς δεν κάνουν κακό στα παιδιά τους με την μανία να τα μπουκώσουν την ώρα που δεν πρέ-πει και με τρώει άκατάλληλα για την παιδική θήκη.

Το άσπασ ένοτακό του παιδιού ποιος φορμά προκαλεί το παιδί να νηστή, για να έκουρσώ το στομάχι του και τα όργανα της γούσσης και η προεκτική μίτερς μαζί με τον άρρωστο γαστρά έμπεύουν για να άποκωνουν ένα στομαχι ήη κουρασμένο. Άναυδίζουν το φαγητό έκει-νο ή το άρετικό που θα κινή το παιδί να φύη χωρίς να πεινά.

Οι μεγαλύτερες παιδικές άρρώστειες έχουν ως αίτια την κακή σιατροφή και την υπερσφα.

Το παιδί ύπακούσιν στην έμφυτη άνάγκη του για κί-νησι, κάνει πως θά τρέξη, πως θά παύη πιο ζωρή, άμέ-σως το άρρωστο άπο το χέρι άεγκλωσάς το με χλωμάς τρόπους να μην κινείται, για να μην κουρασθή, για να μην έρωση και κρυολογήση... Άστιά άντιλήψης πως η κί-νησις είναι καλή και κρυολογήματα μάλιστα κακή.

Ετσι κατήγητος να γέμση η κοινοία από άσχημα, άσχημα έθνη, ρευματικά, ραχτικά, άρρωτικά...

Παραλόν μέσα στα παχιά ζεστά έθνη είναι τα μικρά χερσάνα και ποδάρια που λατάρων για να κινήθουν γυ-μνά στον άέρα, στον ήλιο, στο νερό.

Παί-όλο που η ίδια της προούση είναι τόσο άνα-πητή, δεν καταρρώσκει άκόμη να τα άόμει σωστά.

Ενας άσυχρονος μεγάλος γιατρός που θλίβετα κι' αυτός για τις σφαρές μας άντιλήψης, διαπίστωσε πως η θνησιμότης των παιδιών μέσα στις οικογένειες είναι πο-λύ μεγαλύτερη από την θνησιμότης των γαμάρων μέσα στους στοάους: Ξέρουμε καλλίτερα να μη γαλώσουμε τα γουρουνόπουλα από τα παιδιά μας! ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Το δωμάτιο του μπέμπη

Πρέπει να είναι άπλο και εύρύχω-ρο. Οι τοίχοι πρέπει να είναι λακί για το παιδί. Άντιθέτα ή σιφονιέρα και το πάτωμα να μην έχη χαλί. Οι τοίχοι πρέπει να είναι ύψηλά ώστε να μην την φθάνη και να μέ-νη περισσότερο, εύρύχω-ρος χώρος για τα παιχνί-δια του.

Στην γωνιά της τοια-λέττας του παιδιού καλό θά ήταν να υπήρχε μία μικρή μπανιέρα μ' ένα ράφι για το σασπούν, την κολώνια, έπίσης κ' ένα συρτάρι για τα εσώρρου-χά του και τα φαρμα-κευτικά είδη που του χρει-άζονται.

κουρτίνες να είναι από περκάλι για να πλένονται συχνά.

Η κουζίνα πρέπει να τοποθετηθί κοντά στο παράθυρο. Ένα παρ-αβάν θα προφυλάσση το παιδί από τον άέρα.

Το ντουλάπι των παιχνιδιών είναι

ανάγκη να είναι εύκολοματχειρίστο για το παιδί. Άντιθέτα ή σιφονιέρα και το πάτωμα να μην έχη χαλί. Οι τοίχοι πρέπει να είναι ύψηλά ώστε να μην την φθάνη και να μέ-νη περισσότερο, εύρύχω-ρος χώρος για τα παιχνί-δια του.

Στην γωνιά της τοια-λέττας του παιδιού καλό θά ήταν να υπήρχε μία μικρή μπανιέρα μ' ένα ράφι για το σασπούν, την κολώνια, έπίσης κ' ένα συρτάρι για τα εσώρρου-χά του και τα φαρμα-κευτικά είδη που του χρει-άζονται.

κουρτίνες να είναι από περκάλι για να πλένονται συχνά.

Η κουζίνα πρέπει να τοποθετηθί κοντά στο παράθυρο. Ένα παρ-αβάν θα προφυλάσση το παιδί από τον άέρα.

Το ντουλάπι των παιχνιδιών είναι

ανάγκη να είναι εύκολοματχειρίστο για το παιδί. Άντιθέτα ή σιφονιέρα και το πάτωμα να μην έχη χαλί. Οι τοίχοι πρέπει να είναι ύψηλά ώστε να μην την φθάνη και να μέ-νη περισσότερο, εύρύχω-ρος χώρος για τα παιχνί-δια του.

Στην γωνιά της τοια-λέττας του παιδιού καλό θά ήταν να υπήρχε μία μικρή μπανιέρα μ' ένα ράφι για το σασπούν, την κολώνια, έπίσης κ' ένα συρτάρι για τα εσώρρου-χά του και τα φαρμα-κευτικά είδη που του χρει-άζονται.

κουρτίνες να είναι από περκάλι για να πλένονται συχνά.

Η κουζίνα πρέπει να τοποθετηθί κοντά στο παράθυρο. Ένα παρ-αβάν θα προφυλάσση το παιδί από τον άέρα.

Το ντουλάπι των παιχνιδιών είναι

ανάγκη να είναι εύκολοματχειρίστο για το παιδί. Άντιθέτα ή σιφονιέρα και το πάτωμα να μην έχη χαλί. Οι τοίχοι πρέπει να είναι ύψηλά ώστε να μην την φθάνη και να μέ-νη περισσότερο, εύρύχω-ρος χώρος για τα παιχνί-δια του.

Στην γωνιά της τοια-λέττας του παιδιού καλό θά ήταν να υπήρχε μία μικρή μπανιέρα μ' ένα ράφι για το σασπούν, την κολώνια, έπίσης κ' ένα συρτάρι για τα εσώρρου-χά του και τα φαρμα-κευτικά είδη που του χρει-άζονται.

κουρτίνες να είναι από περκάλι για να πλένονται συχνά.

Η κουζίνα πρέπει να τοποθετηθί κοντά στο παράθυρο. Ένα παρ-αβάν θα προφυλάσση το παιδί από τον άέρα.

Το ντουλάπι των παιχνιδιών είναι

ανάγκη να είναι εύκολοματχειρίστο για το παιδί. Άντιθέτα ή σιφονιέρα και το πάτωμα να μην έχη χαλί. Οι τοίχοι πρέπει να είναι ύψηλά ώστε να μην την φθάνη και να μέ-νη περισσότερο, εύρύχω-ρος χώρος για τα παιχνί-δια του.

Στην γωνιά της τοια-λέττας του παιδιού καλό θά ήταν να υπήρχε μία μικρή μπανιέρα μ' ένα ράφι για το σασπούν, την κολώνια, έπίσης κ' ένα συρτάρι για τα εσώρρου-χά του και τα φαρμα-κευτικά είδη που του χρει-άζονται.

κουρτίνες να είναι από περκάλι για να πλένονται συχνά.

Η κουζίνα πρέπει να τοποθετηθί κοντά στο παράθυρο. Ένα παρ-αβάν θα προφυλάσση το παιδί από τον άέρα.

Το ντουλάπι των παιχνιδιών είναι

ανάγκη να είναι εύκολοματχειρίστο για το παιδί. Άντιθέτα ή σιφονιέρα και το πάτωμα να μην έχη χαλί. Οι τοίχοι πρέπει να είναι ύψηλά ώστε να μην την φθάνη και να μέ-νη περισσότερο, εύρύχω-ρος χώρος για τα παιχνί-δια του.

Στην γωνιά της τοια-λέττας του παιδιού καλό θά ήταν να υπήρχε μία μικρή μπανιέρα μ' ένα ράφι για το σασπούν, την κολώνια, έπίσης κ' ένα συρτάρι για τα εσώρρου-χά του και τα φαρμα-κευτικά είδη που του χρει-άζονται.

ΝΤΕΚΟΡΑΤΕΡ

Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΜΑΣ ΣΕΛΙΣ

Δύο ωραιότατα μοντέλλα φουστανιών

Μάθημα Κοπτικής



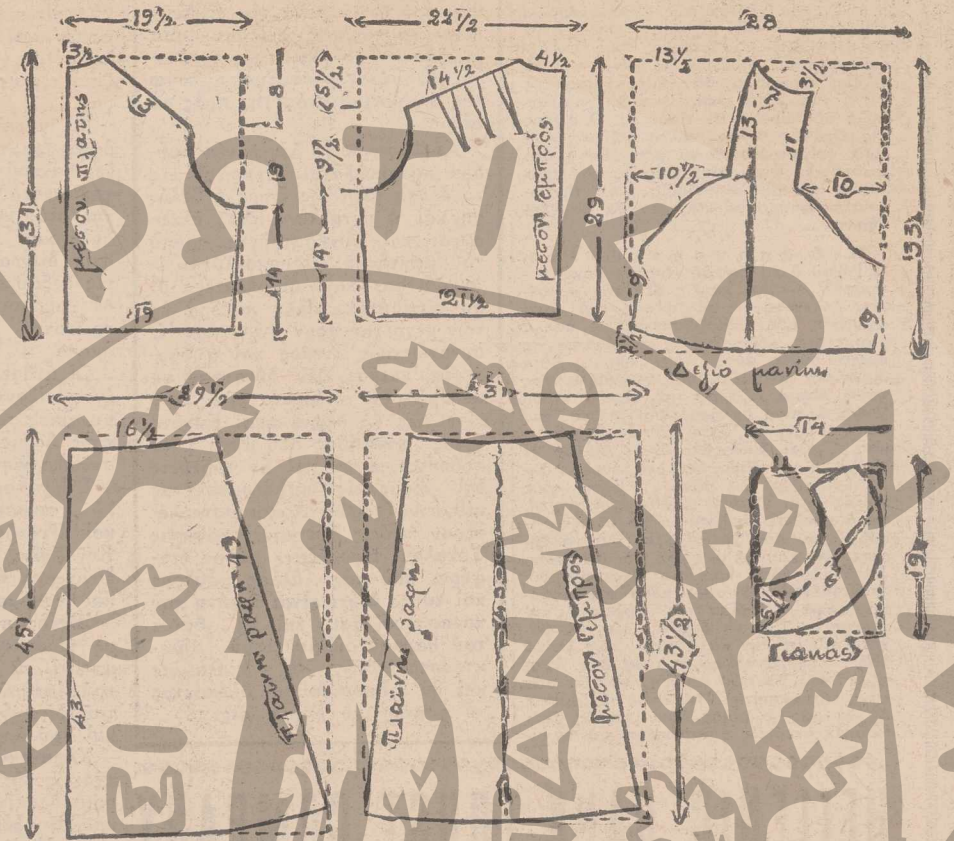
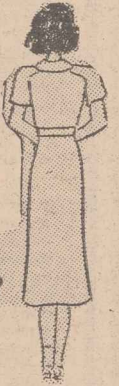
Για το κομφο αυτο φορεμα-τάκι θα χρειασθούμε 2 μ. 80.

Η φούστα γίνεται με τρία κομμάτια. Ένα ίσιο στο πάνω μέρος και δύο έμπρος, με λο-ξη ραφή στη μέση. Στο κορσάκι δίνει χάρι το ρεγκλάν μανίκι και το κέντημα που θα κάνετε γύρω στο γιακά, στα μανίκια και έμπρος, γύρω στο άνω.γμα του όποιου κομπόνει με ένα κομπί κάτω από το γιακά.

Ράψετε πρώτα τις ραφές της φούσας και κατόπιν τις πλά-νιες ραφές του κορσάκι. Προσέ-χετε να γίνουν καλά η πένες στο στήθος και τοποθετείτε τα μανίκια. Στο κάτω μέρος των μανικιών μπορείτε να κάνετε τρεις πένες, για να δώσουν περισσότερη εφαρμογή. Ο γιακάς είναι καλλίτερα να γί-νι διπλός. Ζώνη γίνεται και ά-πο το ίδιο ύφασμα του φορέμα-τος με πολλά γαζιά.

Όταν προσ έχετε καλά στα μέτρα που έχουν τ' άρρωστα μας, θά έδτε άτι είναι άπλου-στατο να φτιάξετε μόνες σας το κομφο αυτό φορεμάτακι.

Η ΠΑΡΙΣΙΝΗ



- 1) Χαριτωμένο λευκό φουστανάκι με γαρνιτούρα γερβού.
- 2) Φουστανάκι έμπριμ με μπολερό. Η κόμπ του άδυνατίζει.

Υποκάμισα σπορ μεταξωτά

Έχομεν την μεγαλειότεραν συλλογήν

ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

15